

at Sælgeren uden særlig Aftale derom kan være forpligtet til at sørge for Varens Fremsendelse. For saa vidt Sælgerens Pligt i denne Henseende ikke rækker videre end til at sørge for Forsendelsen paa Køberens Vegne — det være sig, at denne Forpligtelse følger af selve Omstændighederne ved Købet eller af en særlig Aftale om Forsendelse „for Køberens Regning og Risiko“ — ere Reglerne i Udkastets § 10 umiddelbart anvendelige.

Køberen er imidlertid ofte interesseret i ikke blot — som ved det omtalte simple Forsendelseskøb — at blive befriet for Ulejligheden ved Forsendelsen, men ogsaa i at Sælgeren bærer Omkostningerne ved Forsendelsen, hvilket naturligvis betinger Fastsættelsen af en højere Købesum for Varen, men paa den anden Side medfører, at Køberen med Sikkerhed kan beregne, hvad Varen vil staa ham i ved dens Fremkomst til Bestemmelsesstedet. Til dette Øjemeds Opnaaelse benytter man ved Handlers Indgaaelse Klausulerne „fragtfrit“, „c. & f.“ (cost and freight), „c. f.“ (kost Fragt) — hvorom Udkastets § 63 — og „cif.“ (cost, insurance, freight) — hvorom Udkastets § 64 —, hvilken sidste Klausul alene adskiller sig fra de førstnævnte derved, at Sælgeren ifølge den ogsaa har at sørge for og bekoste Godsets Forsikring under Transporten. Ved Benyttelsen af disse Klausuler tilføjes i Almindelighed Navnet paa Bestemmelsesstedet, saa at Varen f. Eks. sælges „cif København“.

Det er almindelig antaget saavel i nordisk som i den øvrige moderne Handelsret, at den Omstændighed, at Sælgeren saaledes paatager sig at bære Omkostningerne ved Forsendelsen til Bestemmelsesstedet, ikke gør dette Sted til Leveringssted. Under Forsendelsen hviler med andre Ord Faren for Salgsgegenstanden paa Køberen, hvilket naar Salgsgegenstanden er forsikret mod Risiko under Transporten, viser sin Betydning deri, at Køberen bærer Tabet ved en Undergang eller Forringelse af Gen-

standen, som Forsikringen ikke dækker imod, være sig fordi det falder udenfor Forsikrerens Risiko, eller fordi Forsikreren ikke er i Stand til at opfylde sine paatagne Forpligtelser.

Det nøjagtige Tidspunkt for Risikoens Overgang paa Køberen maa da fastsættes paa samme Maade, som det er sket i § 10 for det simple Forsendelseskøb, d. v. s. at Faren gaar over paa Køberen, saa snart Varen er overgivet til en Fragtfører, der har paataget sig Forsendelsen, eller den, hvis Afsendelsen sker med Skib, er bragt indenfor Skibssiden.

En Sammenligning mellem Reglerne for Farens Overgang paa Køberen ved Benyttelsen af de heromhandlede Klausuler og ved Klausulen „frit ombord“, udviser den Forskel, at Faren ved Benyttelsen af sidstnævnte Klausul hviler paa Sælgeren under Godsets Forsendelse til Indskibningsstedet, medens den ved disse Klausuler gaar over paa Køberen allerede ved Transportens Begyndelse, selv om Varen først skal forsendes et Stykke til Lands for derefter at inklades i Skib. Denne Forskel i Klausulernes Rækkevidde, der maa antages at være til Stede allerede efter den gældende Retsopfattelse, er begrundet deri, at ved fob-Købet Stedet for Transportens Begyndelse altid er klart angivet ved en Tilføjelse til Klausulen, medens ved de heromhandlede Køb i Almindelighed alene en Angivelse af Bestemmelsesstedet føjes til Klausulen, og at derfor en Angivelse af et særligt Indskibningssted, hvor en saadan forekommer, regelmæssig blot opfattes som en nærmere Angivelse af Transportruten.

I nær Forbindelse med Regelen om Farens Overgang staar Reglerne i Paragrafens 3die Stykke angaaende Bedømmelsen af, om Godset lider af Mangler, samt om Beregningen af Købesummens Størrelse, naar denne er sat i Forhold til Maal, Vægt eller Tal af Godset. For saa vidt det i sidstnævnte Henseende ved Kø-